

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.964 van 25 februari 1999
in de zaak A. 75.964/VII-16.014.**

In zake : 1. Frans PEETERS,
2. Sonja VERRETH-DE VROE,
3. Maria VERWIMP,
4. Suama DE MEES,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. BERGÉ,
kantoor houdende te LEUVEN,
Naamsestraat 39, bus 1

tussenkomen de partij :

de n.v. AQUAFIN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. ASSCHERICKX,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Ninoofsesteenweg 643.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Frans PEETERS, Sonja VERRETH-DE VROE, Maria VERWIMP en Suama DE MEES op 7 oktober 1997 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 25 juli 1997 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling waarbij de beroepen ingesteld tegen het besluit van 16 januari 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant houdende het verlenen van een milieuvergunning aan de n.v. AQUAFIN voor het exploiteren van een rioolwaterzuiveringsinstallatie aan de Rijmenamsebaan te Boortmeerbeek, worden verworpen en het beroepen besluit bevestigd;

Gelet op het arrest nr. 71.810 van 12 februari 1998 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien de verzoekschriften tot voortzetting van de procedure van 17 en 18 maart 1998;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 17 maart 1998;

Gelet op de beschikking van 25 maart 1998 die de tussenkomst van de n.v. AQUAFIN toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 november 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 januari 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. JONGBLOET die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor de verzoekers, van Advocaat J. BERGÉ, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat I. COOREMAN die, loco Advocaat B. ASSCHERICKX verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. SOURBRON,
daartoe gemachtigd bij beslissing van de
Auditeur-generaal van 11 december 1997 in zijn
eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Feiten

Overwegende dat de volgende feitelijke
gegevens van belang zijn :

1.1. Op 29 augustus 1996 dient de n.v. AQUAFIN
bij de bestendige deputatie van de provincieraad van
Vlaams-Brabant een milieuvergunningsaanvraag in voor de
inrichting van een nieuwe rioolwaterzuiverings-
installatie, gelegen aan de Rijmenamsebaan z.n. te 3190
Boortmeerbeek.

In concreto omvat het voorwerp van de
milieuvergunningsaanvraag : een rioolwaterzuiverings-
installatie (gedimensioneerd voor 44.000 inwoners-
equivalent) voor de zuivering van stedelijk huis-
afvalwater, een slibbehandelingsinstallatie, de
tijdelijke opslag van gestabiliseerd slib en rooster-
goed, het lozen van gezuiverd afvalwater in oppervlak-
tewater (m.n. de Leibeek), een transformator met een
individueel vermogen van 800 kVA, een dienstgebouw met
kleine onderhoudswerkplaats en een labo en de opslag van
maximum 1.200 liter poly-electrolyt.

1.2. Op 16 januari 1997 verleent de bestendige
deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant de
gevraagde vergunning.

1.3. Tegen voormeld milieuvergunningsbesluit worden twee beroepschriften ingediend bij de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling :

- op 6 maart 1997 door een vijftigtal bewoners van de Boortmeerbeeksebaan te Rijmenam en de Rijmenamsebaan te Boortmeerbeek,
- op 7 maart 1997 door de v.z.w. NATUURRESERVATEN OOST-BRABANT.

1.4. Met het bestreden besluit doet de minister uitspraak over de ingestelde administratieve beroepen. De beroepen worden ongegrond verklaard en het beroepen besluit integraal bevestigd.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij bij wege van exceptie in haar memorie van antwoord aanvoert :

"De vierde verzoekende partij woont te Keerbergen, derhalve op kilometers afstand van de inrichting. Zij is klaarblijkelijk de eigenares van gronden die ten behoeve van de inrichting 'zullen worden onteigend'.

Dit feit wordt niet bewezen, doch indien het wordt aangenomen is het in elk geval niet relevant. De vierde verzoekster kan, gelet op het feit dat zij niet in de onmiddellijke nabijheid woont, geen hinder ondervinden van de inrichting, tenminste niet in de vormen die de eerste drie verzoekende partijen aanbrengen, d.w.z. visueel, auditief en olfactorisch (R.v.St., nr. 64.970, 4.3.1997, VAN MELDERT/Best. Dep. Vlaams-Brabant).

De vierde verzoekende partij geeft geen andere aanwijzingen over haar belang. Het nadeel dat zij eventueel uit een onteigening zou lijden, vindt geen oorzaak in de bestreden beslissing, en wordt daarenboven volgens gekende wettelijke bepalingen vergoed";

dat zij voorts stelt :

"Aangezien de visuele, geur- en geluidshinder zoveel mogelijk zal voorkomen worden door de voorzorgsmaatregelen die in bijlage 8 van de milieuaanvraag van de N.V. AQUAFIN worden vermeld,

m.n. overkapping, afzuiging over een biofilter en dergelijke, dient vastgesteld te worden dat verzoekende partijen geen voldoende belang hebben bij de vernietiging van de milieuvergunningsaanvraag";

dat de tussenkomenende partij in dezelfde zin argumenteert;

Overwegende dat de tussenkomenende partij in haar verzoekschrift tot tussenkomst wel erkent dat de vierde verzoekende partij eigenaar is van gronden die ten behoeve van de omstreden inrichting zullen worden onteigend, doch eveneens stelt dat deze geen hinder zal ondervinden van de installatie, zodat zij geen belang heeft bij de gevraagde vernietiging;

2.1.2. Overwegende dat niet wordt betwist dat de eerste drie verzoekende partijen in de onmiddellijke omgeving van de inrichting wonen en dat de vierde verzoekende partij er een eigendom heeft; dat dit op zichzelf reeds volstaat om aan te nemen dat alle verzoekende partijen beschikken over het rechtens vereiste belang bij het aanvechten van de vergunde hinderlijke inrichting, ingedeeld in klasse 1, welke uiteraard, en dit ongeacht de opgelegde milieuvoorwaarden, hun leefklimaat ongunstig zal beïnvloeden; dat de excepties worden verworpen;

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord ook nog aanvoert :

"Anderzijds betwist verwerende partij het belang van alle verzoekende partijen, aangezien het nadeel dat zij stellen te ondervinden ten gevolge van de RWZI zijn oorzaak vindt in het besluit van de Vlaamse Regering van 27 mei 1997 houdende de voorlopige vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Leuven te Boortmeerbeek, waarbij de wijziging van landschappelijk waardevol agrarisch gebied naar een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen werd vastgesteld.

Wanneer verzoekende partijen beweren een nadeel te ondervinden van de gewestplanwijziging, dienen zij de wettelijke middelen ter bestrijding van deze wijziging aan te wenden";

dat de tussenkomenende partij zich daar bij aansluit;

2.2.2. Overwegende dat het feit dat de bedoelde gewestplanwijziging tot gevolg heeft dat het betrokken gebied bestemd wordt tot gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen, wel gevolgen heeft met betrekking tot de wettigheid van het bestreden besluit, doch geenszins impliceert dat verzoekers die een milieuvergunning voor een hinderlijk bedrijf aanvechten geen belang hebben bij hun vordering, wanneer zij, hetgeen in casu het geval is, zoals hierboven is gebleken, hinder van die inrichting, en dus ten gevolge van die bestreden vergunning, dreigen te ondervinden; dat de excepties worden verworpen;

3. Gegrondheid van het beroep

3.1.1. Overwegende dat de verzoekende partijen in hun eerste middel de schending aanvoeren van artikel 5.2.1.4, van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II),

"Doordat, zoals uit het bestreden besluit en uit de gegevens van het dossier blijkt, de RWZI waarvoor de bestreden milieuvergunning werd afgeleverd wordt ingeplant in de onmiddellijke nabijheid van het landelijk woongebied waarin eerste, tweede en derde beroeper wonen, en tevens in de onmiddellijke nabijheid van een gerangschikt landschap (landschap Dijlevallei-Mispeldonk), een waterloop (Dijle) een aantal natte weilanden (Dijlebeemden) een landbouwgebied en een recreatiegebied,
(...)

Terwijl uit artikel 5.2.1.4. van het Vlarem-II Besluit, dat blijkens de door het bestreden Besluit bevestigde milieuvergunning van de Bestendige Deputatie van 16 januari 1997 van toepassing wordt verklaard blijkt dat bij het inrichten van een inrichting voor het verwerken van afvalstoffen

rekening dient gehouden te worden met de aanwezigheid in de omgeving en de afstand tot woonwijken, recreatiegebieden, wegen en waterwegen, waterrijke gebieden zoals oppervlaktewateren en ander waterpartijen, moerassen, veengebieden en natte weilanden, industrie, landbouw en woongebieden, groen- en parkgebieden, het culturele erfgoed, zoals beschermde monumenten, stads- en dorpsgezichten, gerangschikte landschappen en beschermde archeologische goederen en tenslotte waterwingebieden en beschermingszones,

En terwijl, uit de inplantingsplaats van de RWZI waarvoor de bestreden vergunning werd afgeleverd blijkt dat deze in het licht van voornoemd artikel uit het Vlarem-II Besluit een ongemeen ongunstige ligging heeft door de onmiddellijke nabijheid van het landelijk woongebied, en de ligging te midden van een geheel van natte weilanden in ten zeerste beschermingswaard landschap onmiddellijk aansluitend op het reeds beschermde landschap Mispeldonk als een van de mooiste en meest interessante gedeelten van de Dijlevallei, bij het bepalen van de inplantingsplaats van het bij het bestreden besluit vergunde installatie helemaal geen rekening heeft gehouden met de aanwezigheid van en de afstand tot de in artikel 5.2.1.4. van het Vlarem-II Besluit vermelde gebieden, zodat wegens de schending van dit artikel het bestreden besluit volledig onwettig is";

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hier in haar memorie van antwoord op repliceert :

"4.1.1.

Deze bepaling, waarvan de schending door verzoekende partijen wordt ingeroepen, is niet van toepassing op een RWZI. Deze inrichtingen zijn niet bestemd voor de verwerking van afvalstoffen, doch van afvalwater, dat geen afvalstof is wegens de uitdrukkelijke uitsluiting in art. 4.3 decreet 02.07.1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, bepaling vervangen bij art. 4 decreet 20.04.1994.

De enige werkelijke afvalstof van de inrichting zelf is slib. Dit wordt ter plaatse opgevangen in buffertanks en wordt afgevoerd met tankwagens om te worden verwerkt in een inrichting in de zin van art. 5.2.1.4., §1 VLAREM II.

4.1.2.

In de hypothese dat uw Raad toch van oordeel zou zijn dat artikel 5.2.1.4. van VLAREM II wel van toepassing is op de waterzuiveringsinstallatie waarvoor de milieuvergunning werd afgeleverd -quod non- zal hij dienen te besluiten dat de bestreden milieuvergunning niet in strijd is met het voormelde artikel.

Deze bepaling bevat immers geen dwingende afstandsregels en is evenmin een verbodsbepaling om binnen een bepaalde afstand tot woonwijken, recreatiegebieden, wegen en waterwegen en landbouwgebieden een RWZI op te richten.

Artikel 5.2.1.4. stelt enkel dat de vergunningverlenende overheid de nabijheid van en de afstand tot woongebieden, recreatiegebieden, ... in overweging dient te nemen.

Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat verwerende partij dit heeft gedaan.

Verwerende partij motiveert haar beslissing immers als volgt :

'Overwegende dat de dichtstbij gelegen woningen zich zullen bevinden op ca. 5 m van de rand van het terrein en ca. 60 m van de dichtstbijgelegen installatie; dat de waterzuiveringsinstallatie zich in zuidwestelijke tot westelijke richting zal bevinden t.o.v. de dichtstbijgelegen woonkern die een vijftiental huizen telt;

Overwegende dat gezien de korte afstand tot de bewoning en de aard van de installatie het ontstaan van geuremissies niet te vermijden is;

Dat door AQUAFIN echter in bijlage 8 van de aanvraag is vermeld dat influentvijzels, fijnroosters, slibindikers, twee slibbuffers, slibtussenbuffer en slibverwerking zullen overkapt worden, met afzuiging over een biofilter;

Dat de verluchtingsbekkens ter hoogte van de beluchters zullen overkapt worden om aerosolverbreiding tegen te gaan;

(...)

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mensen buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie, mits naleving van de in de bestreden beslissing opgelegde milieuvergunningsoverwaarden, tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;' (pagina 6-7 van het bestreden besluit)

Hieruit blijkt dat verwerende partij wel degelijk rekening heeft gehouden met alle concrete omstandigheden, de aard van de omgeving, de afstand tussen de inrichting en de woongebieden, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur.

De beslissing moet overigens als geheel worden bekeken, en bovendien in de context van het dossier, daarin begrepen de milieuvergunningaanvraag en de eerste beslissing, in casu de beslissing van de bestendige deputatie van Vlaams-Brabant van 16 januari 1997 (...).

Op pagina 3 van de beslissing van de bestendige deputatie wordt uitdrukkelijk melding gemaakt van de aanwezigheid van en de afstand tot een gebied van dagrecreatie, natuurgebied, parkgebied en bosgebied

evenals van het feit dat de RWZI zal grenzen aan een woongebied.

Verwerende partij heeft bovendien rekening gehouden met de voorzorgsmaatregelen dewelke de N.V. AQUAFIN zal nemen bij de exploitatie om zoveel mogelijk hinder voor de nabijgelegen woningen en de natuur te vermijden.

Verwerende partij heeft tevens rekening gehouden met het advies van het departement volksgezondheid en cultuur van 25 april 1997 dat ongunstig adviseerde wegens de nabijheid van de woningen, tenzij de aanvrager of de technische bevoegde diensten van AMINAL aantonen dat bij reeds in gebruik zijnde gelijkaardige installaties de geurhinder op een afstand van 50-75 m binnen de grenzen van de aanvaardbaarheid blijft.

Het departement was bijgevolg van oordeel dat de waterzuiveringsinstallatie aanvaardbaar was indien de geurhinder op een afstand van 50-75 m binnen de grenzen van het aanvaardbare zou blijven.

Gelet op de door de N.V. AQUAFIN voorgestelde voorzorgsmaatregelen was dit het geval.

Uit de milieuvergunning zelf en uit het administratief dossier blijkt duidelijk dat verwerende partij de voorschriften van artikel 5.2.1.4. van VLAREM II heeft nageleefd, dat zij haar appreciatie heeft gesteund op waarachtige concrete gegevens en dat deze appreciatie niet onredelijk is.

De Raad van State mag de appreciatie van de overheid slechts marginaal toetsen.

Het is bovendien de taak van verzoekende partij om aanwijzingen te verschaffen die het vermoeden wettigen of aantonen dat de door het bestuur in aanmerking genomen gegevens niet juist zijn of dat de beoordeling van het bestuur kennelijk onredelijk is (R.v.St. nr. 44.589, 19 oktober 1993, Arr. R.v.St. z.p.)

Verzoekende partij slaagt er niet in dit bewijs te leveren.

Het volstaat geenszins te verwijzen naar de nabijheid van een landelijk woongebied en de ligging temidden van een geheel van natte weilanden om te besluiten dat artikel 5.2.1.4. zou zijn geschonden.

(...)

Het middel ontbeert feitelijke en juridische grondslag, en is dus ongegrond";

3.1.3. Overwegende dat de verzoekende partijen wederantwoorden :

"In zijn poging tot weerlegging van het eerste middel stelt het Vlaams Gewest dat het door beroepers ingeroepen artikel 5.2.1.4. van Vlarem II niet van toepassing zou zijn, nu dit enkel van toepassing is op installaties voor de verwerking van afvalstoffen,

en de RWZI enkel de verwerking van afvalwater zou beogen.

Deze stelling is in tegenstrijd met het bestreden besluit zelf, waarbij het door beroepers aangehaalde Vlarem-artikel uitdrukkelijk van toepassing wordt verklaard. Het Vlaams Gewest is dan ook slecht geplaatst om nu plots te gaan stellen dat dit artikel op de RWZI niet van toepassing zou zijn, nadat het zelf middels het bestreden besluit het artikel op de exploitatie van toepassing heeft verklaard.

Bovendien wordt door het Vlaams Gewest niet betwist dat het bestreden besluit ook de exploitatie van een slibbehandelingsinstallatie vergunt. Slib is conform artikel 3, §5 j. van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen een afvalstof, zodat niet redelijk kan worden betwist dat de bestreden vergunning onder meer slaat op een inrichting voor de verwijdering van afvalstoffen.

In een verdere poging tot weerlegging van het middel, stelt het Vlaams Gewest dat, voor zover artikel 5.2.1.4. van het Vlarem II-Besluit van toepassing zou zijn, dit artikel niet geschonden is, nu in het bestreden besluit wel iets wordt gezegd over de nabijheid van woningen, en daarbij heeft gesteld dat gezien de korte afstand tussen de bewoning en de installatie het ontstaan van geuremissies niet te vermijden zal zijn.

Eerst en vooral moet worden vastgesteld dat, hoewel de door het bestreden besluit vergunde installatie in functie van artikel 5.2.1.4. van Vlarem zowat de slechtst mogelijke inplanting heeft (nabijheid van én bewoning, én natte weilanden, én een recreatiegebied én waterwegen (Dijle) én groengebied en gerangschikte landschappen) het Vlaams Gewest in het bestreden besluit enkel iets vermeldt over de al te dichte nabijheid van bewoning, zodat niet kan worden ontkend dat bij het vergunnen van de exploitatie onvoldoende met de vereisten van artikel 5.2.1.4. van Vlarem II werd rekening gehouden.

Ten tweede, kan onmogelijk worden volgehouden dat de toepasselijkheid van artikel 5.2.1.4. van Vlarem II enkel inhoudt dat de nabijheid van de erin vermelde gebieden en waterwegen enkel moet wordenesignaleerd, zonder dat deze nabijheid enig effect zou moeten ressorteren op de vergunbaarheid van de exploitatie zelf.

Uit de toepasselijkheid van artikel 5.2.1.4. van Vlarem II volgt in tegendeel dat bij de vergunning van de erin vermelde exploitaties met de nabijheid van de erin vermelde gebieden rekening moet worden gehouden in die zin dat de exploitatie niet kan worden vergund indien de exploitatie op deze gebieden effecten ressorteert die ervoor nadelig zijn, of die met deze gebieden niet verenigbaar zijn.

Nu in het bestreden besluit zelf wordt toegegeven dat de bewoning in de onmiddellijke omgeving tot gevolg zal hebben dat de omwonenden van de exploitatie geurhinder zullen ondervinden, kan hieruit enkel volgen dat, in toepassing van artikel 5.2.1.4. van Vlarem II een dergelijke exploitatie niet op een dergelijk kleine afstand van bewoning kan worden vergund.

Een toepassing van artikel 5.2.1.4. van Vlarem zoals deze door het Vlaams Gewest wordt gepropageerd, kan enkel tot gevolg hebben dat dit artikel volledig zinloos en onwerkzaam wordt.

(...)"

3.1.4. Overwegende dat het betoog van de tussenkomende partij in het verzoekschrift tot tussenkomst aansluit bij dat van de verwerende partij; dat de tussenkomende partij er nog aan toevoegt dat de overheid aan belangenafweging heeft moeten doen; dat zij in dit verband aanstipt dat de behandeling van huishoudelijke afvalwaters en het geven van basiskwaliteit aan de oppervlaktewateren een "uitermate ecologisch verantwoorde activiteit (is) waarvan het belang moet afgewogen worden tegen de noodzaak om er de ruimte voor in te nemen op een plaats die aangewezen is, d.w.z. na het collecteren noodzakelijkerwijze in lager gelegen gebieden", "niet zelden in een ecologisch waardevolle omgeving van valleigebieden", en dat het de Raad van State niet toekomt zich te mengen in de beleidsvrijheid van de overheid met betrekking tot de keuze van de plaatsing van deze infrastructuur, indien de overheid haar beleidsvrijheid op een wettelijke manier heeft uitgevoerd; dat diezelfde partij in haar memorie van antwoord op de memorie van wederantwoord van de verzoekende partijen stelt :

"2.1. Ten onrechte stellen de verzoekende partijen dat de stelling van het Vlaams Gewest en de N.V. AQUAFIN in strijd is met het bestreden besluit zelf waarbij artikel 5.2.1.4. van VLAREM II uitdrukkelijk van toepassing zou zijn verklaard.

In het bestreden besluit wordt nergens gesteld dat artikel 5.2.1.4. van VLAREM II van toepassing zou zijn in onderhavig geval.

2.2. De rioolwaterzuiveringsinfrastructuur (R.W.Z.I.) is een inrichting voor afvalwaterzuivering en geen inrichting van afvalverwerking.

Er wordt geen afvalverwerking gedaan: weliswaar ondergaan de afgescheiden stoffen een volumereductie vooraleer deze afgevoerd worden voor verdere behandeling zoals wettelijk voorzien wordt, op andere locaties.

De N.V. AQUAFIN is geen afvalverwerker en geen eigenaar van een afvalverwerkingsinrichting: er wordt niet gedaan aan slibverwerking, doch enkel aan slibindikking.

Slibindikking is een stap in het afvalwaterzuiveringsproces en geen activiteit van afvalverwerking.

De activiteit van verwerking gebeurt op andere plaatsen door storting, verbranding enz.

Bijgevolg is artikel 5.2.1.4. van VLAREM II niet van toepassing.

2.3. Verder stellen de verzoekende partijen dat de vergunde installatie de slechtst mogelijke inplanting heeft wegens de nabijheid van én bewoning, én natte weilanden, én een recreatiegebied én waterwegen én groengebied én gerangschikte landschappen.

De keuze van de inplantingsplaats gebeurde bij het indienen van het technisch plan (goedgekeurd op 30.03.1995) in samenspraak met het gemeentebestuur van Boortmeerbeek en Stedenbouw Leuven.

Rekening houdend met het zuiveringsgebied, de lozing in een waterloop, de bewoning, de open ruimte en het gewestplan, de nodige oppervlakte voor de bouw van de R.W.Z.I. werd de huidige inplantingsplaats als enige mogelijke inplantingsplaats overgehouden.

De inplantingsplaats sluit aan bij de bewoning en snijdt aldus de open ruimten minimaal aan.

Verder vestigt de N.V. AQUAFIN er de aandacht op dat alle geplande infrastructuur nu als eindpunt de R.W.Z.I. heeft.

De laatste verbindingscollector naar de R.W.Z.I. is reeds aangelegd.

Aan de laatste constructie op de collector (ter hoogte van de R.W.Z.I.) wordt het ongezuiverde rioolwater nu met een voorlopig pompstation overgepompt in de Leibeek.

Voor deze collector is reeds 174.000.000 BF. (inclusief wegenis) uitgegeven.

De werken zijn momenteel afgesloten.

De aansluitende stroomopwaarts gelegen collectoren (95.250 en 95.251) zijn reeds aanbesteed voor een totaal bedrag van 81.000.000 BF.: 58.000.000 BF. voor de N.V. AQUAFIN en 23.000.000 BF. voor de gemeente.

Verder zijn er nog voor 12.000.000 BF. aan collectoren (96.280) ontworpen.

Gelet op de milieuvergunningsvoorwaarden en de voorzorgsmaatregelen dewelke de N.V. AQUAFIN heeft opgesomd in de bijlage 8 van haar milieuvergunnings-

aanvraag, wordt de hinder zowel voor de omwonenden als voor de natuur zoveel mogelijk beperkt.

Om het ecologisch waardevolle gebied van de Leibeek-Dijlevallei te sparen, werd de inplanting van de inrichting verplaatst naar de Rijmenamsebaan toe en werd de ingenomen oppervlakte verkleind en anderzijds werd de visuele hinder, de geur- en geluidshinder zoveel mogelijk beperkt door de opgelegde voorwaarden zodat de concrete inplanting zeer redelijk en aanvaardbaar blijft.

Bovendien wenst de N.V. AQUAFIN te verwijzen naar het besluit van de Vlaamse Regering dd. 27.05.1997 (B.S. 16.07.1997) waarbij het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan voorlopig werd vastgesteld en waarbij de oprichting van het rioolwaterzuiveringsstation wordt aangenomen als werk van algemeen belang, en dat als volgt gemotiveerd is:

'Overwegende dat het noodzakelijk is ruimte te voorzien voor het oprichten van een rioolwaterzuiveringsstation te Boortmeerbeek;

Overwegende dat AQUAFIN voor dit terrein, op basis van de scenario-analyse waarin onder meer ecologische, hydraulische, technische en financiële aspecten bestudeerd werden, een voorstel heeft uitgewerkt;

Overwegende dat dit project aansluit bij bestaande bebouwing en derhalve geen bijkomende versnippering van open ruimten betekent en de ecologische waarden in het achtergelegen gebied Pikhakendonk maximaal gevrijwaard dienen te worden;'

Bijgevolg werd bij de keuze van de inplantingsplaats voldoende rekening gehouden met de vereisten van artikel 5.2.1.4. van VLAREM II.

2.4. Weliswaar vloeit uit de eventuele toepasselijkheid van artikel 5.2.1.4. van VLAREM II niet voort dat de exploitatie niet zou kunnen vergund worden indien het gebied gelegen is te dicht bij bewoning, natte weilanden, recreatiegebieden en waterwegen, groengebied of gerangschikte landschappen.

Er dient uiteraard een belangenafweging gedaan te worden: het algemeen belang en de absolute noodzaak om huishoudelijke afvalwaters te zuiveren, primeert.

De particuliere belangen die te maken hebben met het minder mooi uitzicht en eventuele lichte geurhinder ten laste van particulieren kunnen zeker niet primeren op dit algemeen belang van de afvalwaterzuivering.

Een eventuele vernietiging van de milieuvergunning zou een ernstige verstoring van de afvalwaterzuiveringsdoelstellingen betekenen, wat zeer nadelig is voor de mens en de natuur: niet alleen de N.V. AQUAFIN zou hierdoor grote schade lijden maar eveneens de algemeenheid van burgers en de overheid.

De bepaling van artikel 5.2.1.4. van VLAREM II is zeker geen verbodsbepaling doch enkel een richtlijn

waarmee rekening dient gehouden te worden bij het toekennen van de milieuvergunning: indien hieruit een verbod zou voortvloeien zou nergens nog een milieuvergunning voor een rioolwaterzuiveringsinfrastructuur kunnen afgeleverd worden vermits voor dergelijke doelstellingen van algemeen belang steeds een ander aspect dient te wijken";

dat die partij ten slotte in haar laatste memorie betreffende de toepasselijkheid van artikel 5.2.1.4 van Vlarem II nog opmerkt :

"In het auditoraatsverslag wordt ingeroepen dat art. 5.2.1.4. van VLAREM II van toepassing is vermits aan de waterzuiveringsinstallatie een slibbehandelingsinstallatie werd toegevoegd dewelke, vermits slib een afvalstof is, dient aanzien te worden als een inrichting voor de verwijdering van afvalstoffen en er wordt verwezen naar de rubriek 4.3 van het aanvraagformulier dat door de NV AQUAFIN werd ingevuld en dat betrekking heeft op de verwijdering van afvalstoffen.

Rubriek 4.3 van het aanvraagformulier van de milieuvergunningsaanvraag werd ingevuld aangezien 'verwijdering van afvalstoffen' de meest ruime omschrijving is en aangezien de NV AQUAFIN, zoals elk ander bedrijf, afvalstoffen (ongeacht de praktische verwerking) produceert.

De slibbehandeling dient in casu aanzien te worden als een onderdeel van de waterzuiveringsprocedure.

Dit kan immers a contrario afgeleid worden uit categorie 19 in bijlage bij het VLAREA waarin enkel externe slibbehandeling als afvalstof vermeld wordt. Bovendien kan dit afgeleid worden uit de voorziene wijziging van de bijlage 1 bij VLAREM I, waarin de lijst is opgenomen van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen in de indeling in drie klassen naargelang de graad waarin zij geacht worden belastend te zijn voor de mens en het leefmilieu: rubriek 3.6.4 zal als volgt aangepast worden: 'Voor de behandeling van afvalwater aangevoerd via openbare riolen en/of collectoren met een zuiveringscapaciteit:

1. tot en met 20 vervuilingseenheden: klasse III
2. van meer dan 20 t/m 700 vervuilingseenheden: klasse II
3. van meer dan 500 vervuilingseenheden: klasse I'";

3.2.1. Overwegende dat eerst dient onderzocht te worden of in deze zaak artikel 5.2.1.4, § 1, van Vlarem

II toepasselijk is; dat het antwoord op die vraag ja is, en dit om de volgende redenen :

3.2.1.1. Deze bepaling luidt als volgt :

"Bij het inrichten van een inrichting voor de verwerking van afvalstoffen dient ter bescherming van de plaats en de omgeving rekening te worden gehouden met de aanwezigheid in de omgeving van en de afstand tot :

- woonwijken;
- recreatiegebieden;
- wegen en waterwegen;
- waterrijke gebieden zoals oppervlaktewateren en andere waterpartijen, moerassen, veengebieden en natte weilanden;
- industrie-, landbouw- en woongebieden;
- groen- en parkgebieden;
- het culturele erfgoed, zoals beschermde monumenten, stads- en dorpsgezichten, gerangschikte landschappen en beschermde archeologische goederen;
- waterwingebieden en beschermingszones".

3.2.1.2. Uit deze omschrijving blijkt niet dat die bepaling enkel zou toepasselijk zijn op inrichtingen die uitsluitend gericht zijn op het verwerken van afvalstoffen.

Dit is ook logisch. De effecten van bedoelde activiteiten (nl. de verwerking van afvalstoffen) verschillen immers niet alnaargelang de bewuste activiteit de enige is van de betrokken inrichting, dan wel kadert in één of meer andere activiteiten van een inrichting.

Dit betekent dat het feit dat de gebeurlijke verwerking van afvalstoffen een onderdeel vormt van een rioolwaterzuiveringsinstallatie niet verhindert dat bedoelde bepaling erop toepasselijk is.

3.2.1.3. De betrokken waterzuiveringsinstallatie omvat onder meer een slibbehandelingsinstallatie.

Slib dat afkomstig is van een rioolwaterzuiveringsinstallatie is luidens artikel 3, § 5, j, van

het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, een afvalstof en nog wel een bijzondere afvalstof.

3.2.1.4. De slibbehandeling wordt in een advies van het bestuur milieuvergunningen omschreven als een "fysisch-chemische behandeling van het zuiveringsslib" via een procédé waarbij "met pompelpompen het te veel aan slib (spuislib) wordt afgevoerd naar een gravitaire slibindikker" en "nadien mixers het slib homogeniseren in de buffertanks en het te ontwateren slib geconditioneerd wordt met poly-electrolyt" waarbij "een centrifuge zorgt voor een indikkingsgraad van 25% droge stof".

De verwerende en de tussenkommende partijen stellen, respectievelijk in de memorie van antwoord en het verzoekschrift tot tussenkomst, dan ook ten onrechte dat het slib enkel ter plaatse wordt opgevangen in buffertanks en wordt afgevoerd om te worden verwerkt in een inrichting in de zin van artikel 5.2.1.4, § 1, van Vlarem II. In haar memorie geeft de tussenkommende partij echter toe dat het slib een volumereductie ondergaat en wordt "ingedikt".

3.2.1.5. De bepalingen van hoofdstuk 5.2 "Inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen" van Vlarem II zijn luidens artikel 5.2.1.1, § 1, van toepassing "op de inrichtingen bedoeld in rubriek 2 van de indelingslijst".

Welnu, de rubrieken 2.2.5 en 2.3.2, van de indelingslijst van Vlarem I, maken vergunningplichtig : "opslag en fysisch-chemische behandeling ... van : a) niet-gevaarlijke slibs, b) gevaarlijke slibs ...". Daarbij wordt gespecificeerd :

"Fysisch-chemisch behandelen van afvalstoffen is de chemische eigenschappen, de chemische samenstelling of de aggregatie-toestand van de afvalstoffen wijzigen. Het is o.m. het decanteren, distilleren, extraheren, mengen, neerslaan, neutraliseren, ontwateren, oxyderen, raffineren, reduceren, regenereren, smelten, solidifiëren."

Uit de bovenvermelde omschrijving van de desbetreffende verrichtingen door het bestuur milieu-vergunningen blijkt dat de slibbehandelingsactiviteiten onder deze definitie moeten worden ondergebracht.

De tussenkomende partij was zich daar trouwens blijkbaar "in tempore non suspecto", ook van bewust.

Ze stelde immers in haar aanvraagformulier, en dit onder de rubriek "4.3. In geval de aanvraag betrekking heeft op de verwijdering van de afvalstoffen", onder meer :

"Wanneer de installaties van de eigen slibverwerking buiten gebruik zijn, wordt in de eerste plaats een beroep gedaan op de stockagemogelijkheid ..."

Ook de verwerende partij was blijkbaar, ten tijde van het nemen van het bestreden besluit die mening toegedaan.

Ze bevestigde immers integraal het beroepen besluit van de bestendige deputatie, dat in artikel 4 onder meer de algemene sectorale exploitatievoorwaarden voor inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen oplegde (de artikelen 5.2.2.1 tot en met 5.2.1.9 van Vlarem II).

3.2.1.6. Uit het bovenstaande dient besloten te worden dat de bestreden milieuvergunningaanvraag onder meer betrekking heeft op een inrichting voor de verwerking van afvalstoffen, en dat dit betekent dat

artikel 5.2.1.4, § 1, van Vlarem II op de kwestieuze vergunningsaanvraag van toepassing is;

3.2.2. Overwegende dat vervolgens de vraag rijst of de laatstvermelde bepaling van Vlarem II in deze correct werd toegepast; dat dit niet het geval is, zoals hieronder blijkt :

3.2.2.1. Het bestreden besluit bevat in zijn eigen motivering geen enkele vermelding van de bewuste bepaling.

Het besteedt enkel bondig aandacht aan de ligging van de nabijgelegen woonkern, waarvan enkel gesteld wordt dat "gezien de korte afstand tot de bewoning en de aard van de installatie het ontstaan van geuremissies niet te vermijden is" en dat de exploitant voldoende voorzorgsmaatregelen heeft genomen om de hinder tot een aanvaardbaar niveau te beperken.

Nochtans hadden de bezwaarindieners in hun bezwaarschrift uitdrukkelijk verwezen naar de bedoelde Vlarem II-bepaling en naar de ligging van het betrokken perceel in de onmiddellijke nabijheid van een woongebied, een gebied voor dagrecreatie, een natuurgebied, een parkgebied en een bosgebied, en wordt dit feitelijk gegeven noch door de verwerende, noch door de tussenkomende partij betwist.

Er blijkt aldus geenszins dat de verwerende partij de meervermelde Vlarem II-bepaling heeft toegepast, laat staan op een correcte wijze.

3.2.2.2. De vaststelling dat de bedoelde bepaling geen dwingende verbods- of afstandsregels bevat, betekent uiteraard niet dat die bepaling compleet genegeerd mag worden.

3.2.2.3. De verwijzing naar het beroepen besluit van de bestendige deputatie is niet relevant, omdat het bestreden besluit in de plaats daarvan is gekomen.

Bovendien stelt de motivering van het deputatiebesluit dat de bewuste Vlarem II-bepaling "niet dienend" is, aangezien "het hier gaat om het zuiveren van afvalwater".

3.2.2.4. De vaststelling dat een toepasselijke reglementaire bepaling ten onrechte niet werd toegepast, is geen zaak van marginale toetsing door de Raad van State, maar van puur wettigheidstoezicht.

3.2.2.5. Een reglementaire bepaling waarvan de wettigheid niet wordt betwist, mag, op gevaar af in willekeur te vervallen, niet worden opzij geschoven onder het mom van een zogenaamde "belangenafweging".

3.2.3 Uit het bovenstaande dient besloten te worden dat het bestreden besluit artikel 5.2.1.4, § 1, van Vlarem II, schendt en dat bijgevolg het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 25 juli 1997 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling waarbij de beroepen, ingesteld tegen het besluit van 16 januari 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant, houdende het verlenen van een milieuvergunning aan de n.v. AQUAFIN voor het exploiteren van een rioolwaterzuiveringsinstallatie aan de Rijmenamsebaan te Boortmeerbeek, worden verworpen en het beroepen besluit bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op achtentwintigduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van het annulatieberoep, bepaald op achtentwintigduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomst in het annulatieberoep, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftwintig februari 1900 negenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.